

УДК 631.8

ПЕРЕШКОДИ ТА ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ СІВОЗМІНИ У ЗЕМЛЕРОБСТВІ

Місник О. П., студентка, Чалая О.С., к.с.-г.н., доцент
(Державний біотехнологічний університет)

Актуальним завданням сьогодення є прискорення темпів розвитку землеробства та перетворення його на високорозвинений сектор економіки. Велике значення у вирішенні цих завдань має підвищення культури землеробства, яке передбачає впровадження у виробництво заходів, що становлять науково обґрунтовану його систему. Серед них велике значення мають сівозміни, які є головною і незамінною її ланкою [1]. На сьогоднішній день на заваді використання сівозміни є декілько чинників, а саме: відмова від планового ведення рослинницької галузі і повне її переведення на ринкові засади; ігнорування структури посівних площ і її координація на культури, які користуються попитом на ринку; поділ культур на прибуткові і неприбуткові; висока собівартість і відносно низька реалізаційна ціна ринково неліквідних, але водночас агротехнічно цінних культур; недотримання рекомендованих строків повернення культур на попереднє місце; розвал тваринницької галузі, і, як наслідок, істотне зменшення площ посівів кормових культур (багаторічні бобові), які сприяли відновленню родючості в процесі вирощування інших культур [2].

Разом із тим, відомо, що використання сівозміни дозволяє максимально реалізувати високий потенціал виробництва продукції рослинництва, позитивно впливаючи на родючість ґрунту та урожайність сільськогосподарських культур. Крім того сівозміна розглядається як важливий засіб боротьби із бур'янами, збудниками хвороб та шкідниками. Беззмінне вирощування сільськогосподарських культур різко знижує їхню врожайність, родючість ґрунту, погіршує його фітосанітарний стан та посівів порівняно з розміщенням у сівозміні. При насиченні сівозмін однотиповими культурами втрати врожаю через пошкодження посівів хворобами, шкідниками і бур'янами нерідко досягають 40 – 70%. В період інтенсифікації сільськогосподарського виробництва та переходу на екологічно обґрунтоване землекористування впровадження сівозміни постає ще більш актуально [3].

Список використаних джерел

1. Єщенко В. О. Роль сівозмін у сучасному землеробстві / Землеробство. – Міжвідомчий тематичний науковий збірник. – К.: ВП «Едельвейс», 2015. – Вип. 1, С. 23 - 27.
2. Камінський В.Ф. Сівозміна, як основа сталого землекористування та продовольчої безпеки України/ Збірник наукових праць ННЦ “Інститут землеробства НААН” вип.2, № 15. Електронний ресурс: Режим доступу [<https://v.gd/6OKPtJ>]
3. Кудря С.І. Продуктивність короткоротаційної сівозміни з різними бобовими культурами на чорноземі типовому / Вісник аграрної науки, №1 (802), 2020, с. 13–18.